

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Edineț din 26 septembrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2017, declarat de avocata Angela Procopciuc, în numele inculpatei

*Șaragova Irina Xxxxx, născută la
xx xxx xxxx, originară și locuitoare a or. Xxxxxxx, str.
XXXXXXXXXX x/x ap.xx, cetățeană a R. Moldova, fără
antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 21.08.2017 – 26.09.2017,
instanța de apel: 19.10.2017 – 06.12.2017,
instanța de recurs: 20.02.2018 – 28.03.2018.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 26 septembrie 2017, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Șaragova Irina a fost condamnată în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând cu 26.09.2017.

2. Instanța de fond a constatat că inculpata Șaragova Irina, la 20 iulie 2017, orele 17.49, aflându-se la domiciliul său din or. Xxxxxxx, str. XXXXXXXXXXXX x/x ap. xx, fiind în stare de ebrietate, în cadrul conflictului izbucnit între ea și concubinul Xxxxxx X., i-a aplicat ultimului o lovitură cu cuțitul de bucătărie în regiunea abdominală, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 140-D din 10.08.2017, plaga peretelui pe dreapta penetrantă în cavitatea peritoneală cu lezarea ileonului, care a fost produsă prin acțiunea traumatică a unui obiect tăietor –

înțepător, posibil cu cuțitul, la data indicată, de 20.07.2017, ce se califică ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață.

Instanța a reținut că inculpata a recunoscut în totalitate vina și faptele indicate în rechizitoriu, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Deoarece aceste probe i-au confirmat integral vinovăția, instanța a încadrat acțiunile inculpatei în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin alte acțiuni violente, soldate cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75-77, Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, că inculpata a comis o infracțiune gravă, cu intenție directă, se caracterizează negativ, fiind o persoană care face abuz de băuturi spirtoase, nu este angajată în câmpul muncii, anterior nu a fost judecată, că inculpata s-a împăcat cu partea vătămată care nu are pretenții de ordin moral și material, că anterior în privința inculpatei au mai fost intentate 2 cauze penale în baza art. 149 alin. (1) și 152 alin. (1) Cod penal, ambele fiind încetate, în legătură cu împăcarea părților, că inculpata a mai avut plângeri și aduceri la poliție ca urmare a comportamentului său de încălcare a ordinii publice, că s-a stabilit circumstanța atenuantă – recunoașterea vinovăției și agravantă – săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate, că inculpata a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată și beneficiază de o reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzută de lege în cazul pedepsei cu închisoarea, concluzionând că scopul pedepsei penale de corectare și reeducare și resocializare a inculpatei, va fi atins doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate în limita minimă a sancțiunii articolului incriminat.

La fel, instanța a statuat că împăcarea inculpatei cu partea vătămată, care nu are careva pretenții de ordin material și moral, nu atenuază caracterul și comportamentul socialmente periculos al inculpatei. Or, în perioada scurtă de timp, 2016-2017, inculpata a comis fapte condamnabile penal. Astfel, în anul 2016, în privința ei a fost intentată o cauză penală în baza art. 152 Cod penal, încetată pe motivul împăcării părților, iar ulterior, într-o perioadă de mai puțin de 1 an, a comis din nou o infracțiune gravă, în stare de ebrietate și cu aplicarea armei – cuțitul.

Recunoașterea vinovăției de către inculpată și dispunerea examinării cauzei în procedură simplificată nu condiționează în mod automat aplicarea în privința acesteia a unei pedepse neprivative de libertate, or, în cazul examinării cauzei în procedură simplificată, potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpata are facilitatea micșorării limitelor de pedeapsă.

Faptul că inculpata are 2 copii minori, dintre care doar unul se află la întreținerea ei, nu poate fi reținut drept circumstanță atenuantă, or, ultima, potrivit caracteristicii eliberată la locul de trai, se caracterizează negativ, fiind o persoană care abuzează de băuturi spirtoase, astfel exemplul pe care îl oferă copilului său minor, va avea o influență negativă asupra educației acestuia. Iar, izolarea inculpatei de societate pentru o perioadă de timp va fi benefică pentru conștientizarea de către ea a acțiunilor și comportamentului său infracțional.

Acțiunile ilegale ale inculpatei evoluează în sensul agravării lor, într-o perioadă scurtă de timp săvârșind 2 infracțiuni care atentează la viața și sănătatea persoanei, ambele comise în stare de ebrietate, constatându-se că inculpata este o persoană socialmente periculoasă și întru evitarea admiterii comiterii unor fapte infracționale similare pe viitor, aceasta urmează să execute real pedeapsa stabilită.

Totodată, în temeiul art. 227 – 229 Cod de procedură penală, din contul inculpatei urmează a fi încasată suma de 670 lei în beneficiul statului, cu titlu de cheltuieli judiciare, suportate de organul de urmărire penală în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

3. Avocata Natalia Ciumac a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatei să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Apelanta a invocat, că în situația recunoașterii vinovăției și acceptarea procedurii simplificate, conform art. 364¹ Cod de procedură penală, lipsei antecedentelor penale și aflarea la întreținere a copiilor minori, pedeapsa cu închisoare este una prea aspră.

Ispășirea pedepsei cu închisoare, ar duce la ruperea legăturii de familie dintre mamă-copil și înrăutățirea relațiilor pe viitor.

Inculpata nu este la evidența medicului narcolog sau psihiatru, deci nu are un diagnostic care ar confirma caracterul social-periculos pentru cei din jur.

Faptul consumului de alcool, posibil se datorează cercului de persoane „negative” care o înconjoară, precum vecinii sau concubinul, care respectiv provoacă necesitatea de a consuma alcool și de a deveni agresivă.

Conform art. 4 alin. (2) Cod penal, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului, motiv pentru care inculpatei urma a-i fi stabilită o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, cu acordarea unui termen de probă care îi va permite să conștientizeze fapta comisă și consecințele ei.

Necesitatea ispășirii pedepsei cu privare de libertate este prea radicală, aceasta fiind cea mai aspră pedeapsă, ce necesită a fi aplicată în cazuri extreme, când alte pedepse nu își vor atinge scopul.

3.1. A declarat apel și avocata Angela Procopciuc, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatei să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, art. 79, 78 alin. (2) și 90 Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării ei, pe o perioadă de probă de 1 an, cu luarea în considerație a perioadei aflării în arest preventiv.

Apelanta a invocat, că instanța de fond nu a luat în considerație alegațiile apărării și nu a motivat imposibilitatea aplicării în privința inculpatei a pedepsei alternative, inclusiv condiționate.

La fel, au fost stabilite circumstanțe atenuante, care dau temei de aplicare a cerințelor prevăzute de art. 79 Cod penal.

Inculpata nu a fost anterior judecată, iar clasarea cauzelor penale la faza de urmărire penală, din motivul împăcării părților, nu se consideră recidivă și nu-i pot fi imputate ca circumstanțe agravante.

Pedeapsa aplicată inculpatei nu este proporțională cu personalitatea acesteia, nefiind individualizată, luându-se în calcul doar gravitatea infracțiunii, însă nu și lipsa gradului de pericol social sporit, conform *art. 444* Cod de procedură penală, or, urmările infracțiunii au fost înlăturate, inculpata a chemat ambulanța și poliția, recunoscând vinovăția și ajutând la descoperirea infracțiunii, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, s-a căit sincer de cele comise, partea vătămată nu are pretenții de ordin material și moral față de inculpată.

Prima instanță nu a luat în considerație criteriile de individualizarea a pedepsei, prevăzute de *art. 62, 75, 90* Cod penal, că infracțiunea comisă *nu este una gravă*, inculpata este judecată pentru prima dată, nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv, că circumstanțe agravante nu s-au stabilit, fiind stabilite doar atenuante, că condițiile de viață ale inculpatei sunt destul de dificile, corectarea și reeducarea ei fiind posibilă fără izolarea de copii și de societate.

Instanța de fond nu a motivat suficient, de ce pedeapsa condiționată cu termen de probă nu va fi una proporțională și nu va duce la corectarea inculpatei, luând în considerație circumstanțele atenuante: contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, recunoașterea vinovăției, recuperarea prejudiciului material și moral, cât și alte circumstanțe.

3.2. Inculpata, la fel a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

Ea a indicat, că are la întreținere 2 copii minori, unul născut în 2003 și altul în 2011, astfel pedeapsa privativă de libertate pe un termen de 4 ani, este una prea severă.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond nu a luat în considerație că partea vătămată nu are pretenții de ordin moral și material, solicitând ca ea să nu fie privată de libertate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2017, apelurile au fost respinse, ca fiind nefondate.

Instanța de apel a reținut că prima instanță, la stabilirea pedepsei penale a dat deplină eficiență dispozițiilor *art. 61, 75* Cod penal, în special *art. 364¹* alin. (8) Cod de procedură penală, ce determină scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a ei, precum și dreptul garantat al inculpatului de a beneficia de reducerea pedepsei în cazul procedurii simplificate.

Având în vedere că, scopul pedepsei penale este cel de restabilire a echității sociale și corectarea celui vinovat, întru prevenirea comiterii faptelor penale, inclusiv cu conținut analogic, instanța a dat deplină eficiență conținutului caracterizant al inculpatei, cauzarea intenționată a vătămarilor corporale, în privința ei fiind încetat procesul penal pe *art. 152* alin. (1) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților, faptele prejudiciabile fiind comise ca urmare a consumului de alcool, infracțiunea imputată, prin prisma *art. 16* Cod penal, calificându-se ca gravă, caracterul prejudiciabil al cărei, rezultă din urmările survenite, în lipsa unei ocupații utile ce i-ar asigura o sursă stabilă de venit, împrejurări ce au determinat aplicarea pedepsei închisorii.

Pedeapsa numită inculpatei este proporțională gravității faptei comise, pericolului ei social și scopului scontat privind corectarea în vederea conștientizării caracterului prejudiciabil al acțiunilor infracționale cu prevenirea lor pe viitor și manifestarea unei atitudini corecte față de valorile sociale ocrotite de legea penală.

Este inacceptabilă solicitarea apărării, privind atenuarea pedepsei penale prin aplicarea dispozițiilor art. 79 Cod penal, la caz, lipsind circumstanțe excepționale, cele invocate în aspectul unei pretinse caracterizări pozitive de la locul de trai și îngrijirea copiilor minori, venind în contradicere cu circumstanțele faptice din care rezultă educarea lor într-un spațiu violent și mai puțin prielnic, determinat de consumul alcoolului, în lipsa unui comportament demn ce ar servi exemplu pentru ei.

Potrivit Hotărârii plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11.11.2013, cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, la stabilirea pedepsei mai blânde decât cea stabilită de legea penală se va ține cont de personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor excepționale, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii, urmând a se înțelege, că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului, împrejurări obișnuite fiind cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor, nefiind excepționale. Ca excepționale, pot fi reținute acele împrejurări ce micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și datele privind personalitatea făptuitorului - grad de invaliditate - I, II, persoană cu dizabilități severe și accentuate, merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră, urmând ca ele să fie reflectate în conținutul hotărârii de condamnare, iar la numirea pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 79 și 90 Cod penal, să se identifice atât circumstanțele excepționale pentru stabilirea unei pedepse sub limita minimă sau altă pedeapsă mai blândă, cât și cele care ar permite condamnarea cu suspendarea pedepsei.

Însă, atare circumstanțe nu au fost identificate nici la examinarea cauzei în fond și nici în apel, cele menționate în apeluri nefiind altele decât atenuante, care nu implică aplicabilitatea art. 79 și 90 Cod penal, cu atât mai mult, că unele din ele vin în contradicere cu aspectele faptice ale cauzei.

Cu referire la lipsa pretențiilor cu caracter material reținută și de către instanța de fond la stabilirea pedepsei penale, respectiva împrejurare nu înlătură caracterul penal al faptei și răspunderea penală pe care inculpata urmează s-o poarte, scopul pedepsei penale fiind restabilirea echității sociale prin repunerea echilibrului dintre valorile sociale afectate de comportamentul făptuitorului și restricțiile statale, impuse de lege ca măsură de pedeapsă.

Astfel, în circumstanțele cauzei date, pedeapsa închisorii pe termenul stabilit, este cât se poate de utilă și rațională pentru executare, urmărind scopul conștientizării caracterului infracțional al acțiunilor comise, violența domestică ca un viciu al societății, urmând a fi contracarată prin măsuri drastice întreprinse împotriva

eventualilor violatori, pentru a nu admite încălcarea dreptului garantat la viață și integritate fizică și psihică a persoanelor victimizate.

Constituția R. Moldova fundamentează, că cetățenii ei sunt egali în fața legii și a organelor de stat, care garantează fiecăruia dreptul la viață, inviolabilitate fizică și psihică, având obligația de a respecta și proteja viața personală și familială a fiecărui cetățean.

La stabilirea pedepsei penale, prima instanță a ținut cont de toate circumstanțele atenuante ale cauzei, din rândul celor menționate de apelanți, careva circumstanțe noi, ce ar putea esențial schimba hotărârea pronunțată, nefiind aduse în instanța de apel.

5. Avocata Angela Procopciuc a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatei să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea prevederilor art. 96 Cod penal, adică cu dispunerea amânării executării pedepsei penale până la atingerea copilului a vârstei de 8 ani.

Recurenta a invocat, că instanța de fond nu a luat în considerație alegerile apărării și nu a motivat de ce în privința inculpatei nu pot fi aplicate pedepse alternative, inclusiv condiționată.

Circumstanțele atenuante stabilite dau temei de aplicare a prevederilor art. 79 Cod penal, în privința inculpatei.

Inculpata nu a fost anterior judecată, or, clasarea cauzelor penale la urmărirea penală pe motivul împăcării nu se consideră recidivă și nu-i pot fi imputate ca circumstanțe agravante.

Pedeapsa aplicată inculpatei nu este proporțională cu personalitatea acesteia, nefiind individualizată, luându-se în calcul doar gravitatea infracțiunii, însă nu și lipsa gradului de pericol social sporit, conform art. 444 Cod de procedură penală, or, urmările infracțiunii au fost înlăturate, inculpata a chemat ambulanța și poliția, recunoscând vinovăția și ajutând la descoperirea infracțiunii, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, s-a căit sincer de cele comise, partea vătămată nu are pretenții de ordin material și moral.

Prima instanță nu a luat în considerație criteriile de individualizarea a pedepsei, prevăzute de art. 62, 75, 90 Cod penal, că infracțiunea comisă *nu este una gravă*, inculpata este judecată pentru prima dată, nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv, că circumstanțe agravante nu s-au stabilit, fiind stabilite doar atenuante, că condițiile de viață ale inculpatei sunt destul de dificile, corectarea și reeducarea ei fiind posibilă fără izolare de copii și de societate.

Instanța de fond nu a motivat suficient, de ce pedepsa condiționată cu termen de probă nu va fi una proporțională și nu va duce la corectarea inculpatei, luând în considerație circumstanțele atenuante: contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, recunoașterea vinovăției, recuperarea prejudiciului material și moral, cât și alte circumstanțe.

La fel, și instanța de apel nu a ținut cont de criteriile de individualizare a pedepsei.

Limita pedepsei penale stabilită de prima instanță nu se contestă, ci doar neaplicarea prevederilor art. 90 și 96 Cod penal.

Or, în cazul executării reale a pedepsei cu închisoarea de către inculpată, vor suferi mai mult copiii acesteia, care în ultima perioadă au scăzut la învățătură, disciplină, reușită, se îmbolnăvesc, iar prin sentință s-a instituit tutela doar în privința unui copil, celălalt rămânând pe drumuri.

Instanța de fond nu a motivat de ce nu a aplicat prevederile art. 90 și 96 Cod penal în privința inculpatei, or, în pofida faptului că atât acuzarea cât și apărarea nu au orientat instanța în această latură, era de obligația instanței să aplice prevederile art. 96 Cod penal, potrivit cărui, femeilor condamnate gravide și celor care au copii în vârstă de până la 8 ani, cu excepția celor condamnate la închisoare pe un termen mai mare de 5 ani pentru infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave împotriva persoanei, instanța le poate amâna executarea pedepsei până la atingerea de către copil a vârstei de 8 ani.

Inculpata întrunește pe deplin cerințele dispoziției indicate mai sus, în privința sa urmând a fi amânată executarea pedepsei penale până la împlinirea vârstei de 8 ani a copilului, aceasta constituind o eroare gravă de drept prin neaplicarea legii materiale ce urma a fi aplicată și temei de casare parțială a hotărârilor judecătorești.

Instanța de apel nu a luat în considerație poziția părții vătămate, care în ședința instanței de apel a declarat că nu are nici o pretenție materială și morală față de inculpate, că nu este de acord cu pedepsa penală prea dură aplicată de prima instanță și solicită eliberarea condiționată a acesteia cu oferirea șansei de a se corecta, că copii inculpatei au rămas fără ocrotire părintească.

Potrivit caracteristicilor de la locul de studii și grădiniță a copiilor, ei suferă psihologic din cauză că mama nu este acasă, învață mai rău, sunt stresați, disciplina și reușita sunt scăzute, comparativ cu perioada când inculpata era în libertate.

În drept, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, conform art. 420 alin. (4), 427 alin. (2) Cod de procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora nu a fost folosită calea de atac apelul. În recurs pot fi invocate doar acele temeuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat se reține că argumentele invocate în recursul ordinar, că: „*instanța de fond nu a motivat suficient de ce nu urmează a fi aplicată în privința inculpatei amânarea pedepsei conform art. 96 Cod penal*” și solicitarea privind „*aplicarea art. 96 Cod penal, în privința inculpatei ...*”, nu au fost invocate și în apel (pct. 3.- 5. din decizie).

Prin urmare, recursul ordinar în sensul vizat nu are niciun suport juridic, fiind neîntemeiat, astfel.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt reprezintă stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite, recurenta invocând *art. 444* Cod de procedură penală – normă improprie procedurii recursului ordinar împotriva deciziilor pronunțate de curțile de apel ca instanțe de apel (*art. 420-436 Cod de procedură penală*), afirmând nefondat că inculpata a comis o infracțiune care *nu este gravă*, ce contravine art. 16 alin. (4) Cod penal, or, sancțiunea prevăzută la art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal prevede pedeapsa cu închisoare de la 6 la 12 ani, deci, constituie o infracțiune gravă (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2., 4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicată inculpatei, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just luând în considerare personalitatea inculpatei, care a recunoscut vina și s-a căit, a solicitat judecarea cauzei în procedură simplificată și are doi copii minori, însă nu este caracterizată pozitiv și a săvârșit o infracțiune gravă - violența în familie, cu utilizarea cuțitului, soldată cu vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății părții vătămate, ținând corect cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror: persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii; pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane; la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia; inculpatului care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime

a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în cazul pedepsei cu închisoarea; instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Or, soluția instanțelor de fond și de apel este conformă și jurisprudenței naționale, potrivit căreia recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică. (*Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 13 din 16.12.2013, „Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ CPP de către instanțele judecătorești”, pct. 35*).

În consecutivitatea enunțată, se reține că instanțele de fond și de apel, just au concluzionat că ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpată, și care nu este caracterizată pozitiv, a săvârșit o infracțiune gravă - violența în familie, cu utilizarea cuțitului, soldată cu vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății părții vătămate, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de recurentă (*pct. 5. din decizie*), aplicarea prescripțiilor din art. 79, 90 și 96 Cod penal, ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatei, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ei, cât și a altor persoane, întemeiat concluzionând asupra necesității stabilirii inculpatei a pedepsei sub formă de închisoare, în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatei în corespundere cu prevederile legale, instanța de apel pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul ordinar, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale aplicată inculpatei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2), 394 alin. (2) Cod de procedură penală, art. 79, 90 și 96 Cod penal, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de judecată *poate* să aplice prevederile art. 79, 90 și 96 Cod penal, dar nu este obligată din oficiu să motiveze neaplicarea lor. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor judiciare privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul ordinar au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că hotărârile atacate cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, că instanțele nu au admis o eroare gravă de fapt, care le-ar fi afectat soluția, că s-a aplicat inculpatei o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Angela Procopciuc, împotriva sentinței Judecătoriai Edineț din 26 septembrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2017, în privința inculpatei Șaragova Irina Xxxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 aprilie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco